A[illegible] K[illegible]LTAYI MÜCADELEMİZDE YENİ BİR ADIM OLDU
YAZISI [illegible] sayfada

İŞÇİNİN SESİ

İŞÇİYİZ BİZ, ELLERİMİZ HÜNERLİ, AKLIMIZ YARATICIDIR

Sayı: 23
16 Ocak 1975

ŞAHİN AYDIN'IN CENAZE TÖRENİ: "BU KAVGA FAŞİZME KARŞI, BU KAVGA HÜRRİYET KAVGASIDIR"

FAŞİST SÜRÜLER İKİ YURTSEVERİ KATLETTİ

Çeşitli sendikalar, gençlik ve öğrenci örgütleri, CHP Gençlik Kolları, birçok meslek odaları, Türkiye Komünist Partisi ve çeşitli siyasal kuruluşlar faşist saldırganlıkları şiddetle protesto ettiler.

Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) Hitler'in faşist NAZİ Partisi'nin yurdumuzdaki kopyasıdır. Ülkü Ocakları da bu partiyle bağlı faşist gençlik örgütleri. İşte 8 Aralık'ta Adana'da Hüseyin Örek'in kanına giren bunlardır. 19 Aralık'ta İstanbul'da Şahin Aydın'ı öldüren yine bunlardır. Bu örgütlere bağlı faşist sürülerdir.

Şahin Aydın İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi'nde öğrenciydi. Faşistler tarafından bıçaklanarak öldürüldü.

Hüseyin Örek Paktaş fabrikasında işçiydi. CHP'nin bir toplantısı sırasında muşta, demir ve yumruklarla yere yıkıldı. Kafası tekmelendi. Komaya girdi. 14 gün komada kaldı. Ölümle boğuştu. Çukurova Tıp Fakültesi Hastanesi'nde öldü.

Saldırılar, baskınlar

Bu iki cinayet, bir bütünün iki parçasıdır. Yurtta faşizm genel saldırıya geçti. Ankara, İstanbul, İzmir'de, Trabzon, Diyarbakır, Elazığ'da komando sürüleri sopalarla bıçaklarla işçilere, öğrencilere, öğretmenlere saldırdı. Denizli'de avukat Kemal Kaya ağır şekilde dövüldü.

Hafta sonunda İstanbul'da evlere baskınlar yapıldı. Polis yine "yasak kitap" avına çıktı. 35 kişi tutuklandı. 14 kişi Devlet Güvenlik Mahkemesine verildi.

Polis faşistleri destekliyor

Polis, jandarma, emniyet kuvvetleri egemen sınıflara hizmet eder. Bu gerçeği her olayda görüyoruz. Polis hep faşist saldırganları destekliyor. Onları teşvik ediyor, koruyor. Cinayetleri işleyenler kovuşturulmuyor. Kaçmalarına yardım ediliyor.

Şahin Aydın'ı faşistler öldürdü. Kaçarken bir çanta dü-

(Arkası 4. sayfada)

Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi Bildiri Yayınladı

Ülkü Ocakları Kapatılmalıdır

Yurdumuzda faşizmin ayak sesleri duyuluyor. Faşizm, MHP ve Ülkü Ocakları aracılığı ile tezgâhlanmaya çalışılıyor.

Dünyada emperyalizm saldırganlığını arttırıyor. Her yerde savaş bulutları geziyor.

Daha geçenlerde ABD dışişleri bakanı Kissinger meydan okudu. Petrol sahalarını bombalarız, silâh zoruyla alırız, dedi. Vietnam'da savaş sürüyor. İsrail sürekli savaş hazırlığı içinde, Kıbrıs bir barut fıçısı. Çin yeni bir atom denemesi yaptı. Silâhsızlanma çalışmalarına karşı çıktı. Irmak hükûmeti Harp Sanayii kuracağız, diyor.

Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi de barış için savaşıyor. Emperyalizme, faşizme karşı saf tutuyor. Barış ve Özgürlük Komitesi yurdumuzdaki son faşist saldırılara, cinayetlere karşı duruyor. Bu konuda yayınladığı bildiride "Emperyalizmin ve gericiliğin kanlı plânlarının yurdumuzdaki uygulayıcıları, bu kaatiller cezasız kalmayacaklardır" diyor. Bildiri şöyle devam ediyor: "En ufak demokratik ortama bile tahammül edemeyen çağdışı saldırganlara, bu halk düşmanlarına artık dur demenin zamanı gelmiştir. Bu somut kavgada tüm ilericilere yurtseverlere, sosyalistlere, komünistlere büyük görevler düşüyor.

Ülkü Ocakları kapatılmalı! Faşist yuvalar yok edilmelidir!

KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!"

FAŞİZMLE SAVAŞ EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞTAN AYRILAMAZ

Faşizmin ne olduğunu iyi anlayalım. Söylemek yetmez. Büyük sermayenin en gerici kesiminin açık teröre dayanan diktatörlüğü demek yetmez. Buna göre davranmak ister.

Faşizmi tekelciler, büyük sanayiciler, dev şirketler besler. Hitler, Mussolini gibi, Türkeş gibi maşaları kullanırlar.

Hitler'in arkasında Krupp gibi dev silâh şirketleri vardı. Türkeş'in ardında Koç'lar, Eczacıbaşılar, OYAK'cılar var. Para, silâh, teşvik buradan geliyor. Faşizm emperyalizmden ayrılmaz. Koçlar, OYAK'çı

(Arkası 4. sayfada)

İlericiler Birliği Toplantı Çağırdı

Dikim işçileri sendikalaşarak genel direnişe hazırlanıyor

Londra'da dikim işkolunda son günlerde önemli gelişmeler oluyor. Türkiyeli dikim işçileri arasında huzursuzluk arttı. Türk patronlar aralarında toplantılar yapıyorlar. Biraraya gelip işçileri daha çok sömürmek için plânlar yapıyorlar. Artan vergileri olduğu gibi işçilerin omuzuna yüklemek istiyorlar. Vergi var, temiz yürümez deyip ücretlerden haftada 5-10 pound kesmeye çalışıyorlar.

HAYAT PAHALILAŞIYOR

İngiltere'de hayat hızla pahalılanıyor. Yaz sonundan bu yana her şeye zam geldi. Ev kiraları, yiyecek fiyatları, elektrik, gaz, otobüs, tren ücretleri roket hızıyla yükseliyor. İşsizlik hızla artıyor.

Böyle bir ortamda, değil ücretlerin kesilmesi, aynı kalması bile düşünülemez. Ama patronlar bunu zorla işçilere kabul ettirme yollarını arıyorlar. Buna karşılık işçiler de hızla sendika çatısı altında toplanarak büyük bir direnişe hazırlanıyorlar.

DİKİM İŞÇİLERİ
BİRLEŞELİM!
BÜYÜK İŞÇİ TOPLANTISINA
KATILALIM
19 OCAK PAZAR, SAAT 12:00'de
AKSARAY DÜĞÜN SALONU
66 Albion Rood. N.16
İLERİCİLER BİRLİĞİ

TOPLANTI

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği genel direniş için ilk adım olarak 19 Ocak Pazar gününe bir toplantı çağırdı. Toplantıya çağrı bildirisinde şöyle deniyor:

"Her tarafta hayat pahalılığı artarken, işçi sınıfı ücret artışı için mücadele ederken, grevler birbirini kovalarken, patronlar hangi cesaretle bizim ücretlerimizi düşürmeyi plânlayabiliyorlar? Bizleri daha fazla sömürmek, kârlarına kâr katmak için. Ama onlar şunu iyi bilsinler ki, bizler haklarımızın çiğnenmesine müsaade etmeyeceğiz.

Arkadaşlar bu mücadeleyi hep birlikte yürütmeliyiz.

(Arkası 4. sayfada)

ECEVİT'İN KIBRIS GEZİSİ ÇİRKİN BİR GÖSTERİ OLDU

Ecevit yılbaşında Kıbrıs'a gitti. Rauf Denktaş'ın konuğu olarak gezdi, konuştu. Halkın sorunlarını öğreneceğim dedi.

4 Ocak tarihli gazetelerde şöyle bir başlık yer aldı:

Ecevit: "Kıbrıs'ın anayasasını kanımızla yazdık" dedi

Yine aynı tarihli gazeteler Ecevit'in Magosa'da "Hiçbir Türk hükümeti şehit kanıyla alınmış topraklardan geri çekilme kararı alamaz" dediğini yazıyordu.

Bütün bunlar bir gerçeği artık bütün çıplaklığı ile ortaya seriyor. 12 Mart döneminde ve seçimlerden hemen sonra bazı demokratik, anti-emperyalist girişimlerde bulunan Ecevit, Kıbrıs politikası ile emperyalizme alet olmuştur. Adanın bölünmesi plânının uygulayıcısı olarak kullanılmıştır.

Kıbrıs gezisi sırasında söyledikleri ise bu yolda bilinçli olarak yürümek istedi-

(Arkası 4. sayfada)

ATTF İŞÇİ KOROSU VE ŞİLİLİ OZAN: VENCEREMOS! KAZANACAĞIZ!

EMPERYALİZME, FAŞİZME VE HER TÜRLÜ GERİCİLİĞE KARŞI TEK VÜCUT - TEK YUMRUK

ATTF 7. Kurultayı

Avrupa'nın 8 ülkesinden gelen yüzlerce Türkiyeli emekçi, Federal Almanya'nın Gelsenkirchen şehrinde üç gün boyunca yurt ve dünya sorunlarını tartıştılar. Yeni mücadelelere hazırlandılar. İşçi sınıfımızın öncüsü Türkiye Komünist Partisi'ne konulan yasağın kaldırılmasını istediler.

1968 yılında, yurt dışındaki işçi örgütlerinin birleşmesiyle kurulan AVRUPA TÜRKİYELİ TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF) nin 7. Kurultayı 27-29 Aralık 1974 tarihlerinde, Federal Almanya'nın Gelsenkirchen şehrinde yapıldı. Kurultaya F. Almanya'nın çeşitli bölgelerinden, Batı Berlin İngiltere, Fransa, Belçika, Hollanda, İsveç, İsviçre' den gelen 200'den fazla delege ve misafir katıldı.

Kurulduğu günden beri ATTF nin bir parçası olan İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği (İTİB) kurultaya aktif biçimde katıldı.

Tam bir birlik ve kardeşlik havası içinde geçen kurultayda, kapitalist dünyayı saran kriz, yurt dışındaki işçilerimizin sorunları, bu sorunların çözümlenmesi için gerekli mücadele yolları üzerinde önemle duruldu. Geçtiğimiz yıl içinde işçilerimizin Federal Almanya ve İngiltere'de sendikaların çatısı altında girdikleri güçlü grev eylemleri anlatıldı. ATTF örgütlerinin bu grev mücadelelerini vargücüyle desteklediği belirtildi.

Bu arada İTİB'li üyeler İngiltere'de işçilerimizin İlericiler Birliği ve sendikalar içinde birleştiklerini, Wimpy'lerde, Feris'te, Lido'da başarılı grevler yaptıklarını, patronu dize getirdiklerini anlattılar. Bu grevlerin şu gerçeği bir kez daha gösterdiğini söylediler: Sömürüye, haksızlığa karşı savaş ancak birlik içinde ve örgütlü olarak yürütülürse başarılı olabilir.

"Vatanda iş istiyoruz"

Kurultay'da, büyük sermaye sahipleri ve onlarının hükümetlerinin, krizin yükünü yerli, yabancı işçilerin omuzlarına yüklemek istedikleri belirtildi. Batı Avrupa'nın kapitalist ülkelerinde krizin derinleşmesiyle bu ülkelerde çalışan işçilerimizin ağırlaşan durumu ele alındı. Yabancı işçilere yapılan baskılar, farklı muamele protesto edildi. Yerli, yabancı tüm işçilerin birlik içinde mücadele edecekleri belirtildi. Konuşmacılar, "vatanda iş istiyoruz"dediler.

"Ülkü Ocakları kapatılsın"

Kurultay'da söz alan konuşmacılar, yurdumuzda işçi sınıfının mücadelesinin, grevlerinin, köylü direnişlerinin geliştiğini, emekçi halkımızın sömürüden, baskıdan kurtuluşu savaşının yükseldiğini belirttiler. Buna karşı ise Amerikancı, NATO'cu, işbirlikçi burjuvazinin demokratik hakları ayaklar altına aldığı, baskıyı arttırdığı, grev ve direnişleri kanla, zorbalıkla kırmaya kalktığı anlatıldı.

Adana ve İstanbul'da iki ilerici kardeşimizi katleden faşist komando saldırılarına son verilmesi, Ülkü Ocakları'nın kapatılması istendi.

"Bölücülere karşıyız"

Ülkemizde bunalımları yaratan büyük burjuvazi ve onun hükümetleridir. Ve bugün bu güçler, kendi yarattıkları bunalımdan, terörle, zorbalıkla çıkmak istiyor. Bu durumda halkımızın, işçi sınıfının, tüm ilerici ve yurtsever güçlerin birliği büyük önem kazanıyor. ATTF, bu birliği savunuyor, bu birlik için savaşanların yanında yer alıyor. Konuşmacılar, emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye, geriliğe karşı tüm ilerici ve yurtsever güçlerin, demokratların, sosyalistlerin, komünistlerin birliğinden yana olduklarını belirttiler. Devrimci maskeler altında işçi sınıfını, halkımızı dağıtıcı, parçalayıcı güçlere karşı mücadele etmenin zorunlu olduğunu söylediler.

Maoculuğun, Troçkiciliğin, Anarşizmin, MDD'ciliğin, Kıvılcımlıcılığın, ülkemizde işçi sınıfının partisi Türkiye Komünist Partisi'nin (TKP) varlığını, savaşını inkâr eden akımların parçalayıcı rolü üzerinde duruldu.

ATTF İŞÇİ KOROSU KONSERLERİ BÜYÜK İLGİ TOPLADI

BARIŞ, DEMOKRASİ, SOSYALİZM YOLUNDA İLERİ!

ATTF'nin görevleri

Bir konuşmacı şunları söyledi: "İlerici bir yığın örgütü olarak, halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluşu için verdiği savaşı, ülkemizdeki sınıf savaşını, bu savaşta yer alan güçleri, Türkiye Komünist Partisi'ni yığınlara duyurmak, görüşlerini açıklamak, ATTF'nin görevleri arasına girer. Bilimsel dünya görüşüyle donatılmış, olayları değerlendirmede en doğru yöntemi kullanan, en geniş olanaklara sahip, işçi sınıfımızın savaşkan öncü kolu TKP'nin görüşlerinden ATTF yararlanır. Bunu yaparken, ATTF'yi bir parti gibi göstermek isteyenlere de karşı çıkılmalıdır. İlerici bir yığın örgütü olan ATTF'de emperyalizme, sömürüye karşı, halkımızın işçi sınıfının birliğini savunan, barış, demokrasi ve sosyalizmden yana olan, yurt dışında çalışan ve okuyan tüm yurttaşlarımız örgütlenmelidir."

Kurultayda söz alan delegeler, yurdumuzda demokratik hakların eksiksiz sağlanmasını, Sıkı Yönetim ve Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin kaldırılmasını, Ceza Kanunu'nun 141, 142, 146. maddelerinin iptal edilmesini, işçilere serbestçe sendikalarını seçme hakkının tanınmasını, Türkiye Komünist Partisi'ne konan yasağın kaldırılmasını, sıkıyönetim terörüne katılmamış karşı çıkmış namuslu kişilerden bir seçim hükümetinin oluşturulmasını ve yeni seçimlere gidilmesini istediler.

Tartışmaların ışığında altı karar tasarısı oybirliğiyle kabul edildi.

Sergiler - konserler

Kurultay sırasında delegeler, Gelsenkirchen'de faşizmin kurbanları anıtına bir çelenk koydular, saygı duruşu yaptılar. Kurultay günlerinde ATTF'nin "Nazım Hikmet Sergisi" açıldı. Fotoğraf, karikatür, çocuk resimleri, heykel ve elsanatları sergilendi. Kurultay'ın yapıldığı bölgede bulunan üç ayrı şehirde işçi konserleri düzenlendi. Konserlerde, ATTF İşçi Korosu, işçi şarkı ve marşları, halk türküleri söyledi. ATTF Folklor ekibi, ülkemizin çeşitli bölgelerinden halk oyunları oynadı. Halk ozanları sazlarıyla devrimci türküler okudular Şilili bir ozan, halkının savaşını dile getiren şarkılar söyledi. İşçilerimiz konserlere büyük ilgi gösterdiler. Sanatçıları, gösterileri dakikalarca ayakta coşkuyla alkışladılar.

Dönüm noktası oldu

7. ATTF Kurultayı, Türkiye işçi sınıfının ayrılmaz bir parçası olan Avrupa'daki devrimci hareketimizde bir dönüm noktası oldu. Kurultay'a katılan herkesin mücadele azmi daha bir bilendi.

Uluslararası işçi sınıfı yılmaz bir savaşçısını kaybetti

PALME DUTT

Uluslararası işçi sınıfı hareketinin yılmaz savaşçısı, Büyük Britanya Komünist Partisi kurucularından Rajani Palme Dutt, 20 Aralık 1974 günü Londra'da öldü.

1922-1965 yılları arasında Büyük Britanya Komünist Partisi Merkez Komitesi üyesi olan Dutt 78 yaşındaydı.

Enternasyonaller, ulusal kurtuluş hareketleri ve faşizm üzerine sayısız eserler yazan Palme Dutt, Sovyetler Birliği'nin dostu, yılmaz bir enternasyonalistti.

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği, Labour Monthly dergisine yazdığı bir mektupla, Dutt'ın ölümünden duyduğu derin üzüntüyü belirtti, başsağlığı dileklerini iletti.

NÂZIM HİKMET 73 YAŞINDA

Nâzım Hikmet, 20 Ocak 1902'de Selânik'de doğdu. 3 Haziran 1963'de, 61 yaşında öldü. Sağ olsaydı, şimdi 73 yaşında olacaktı. Ama bu yüce komünist, ölümsüz ozan halkımızın ta içinde, savaşıyla, şiirleriyle her zamankinden daha canlı yaşıyor. Mücadelemize ışık tutuyor, ona bayrak oluyor.

Nâzım Hikmet, işçi sınıfımızın öncü partisi, Türkiye Komünist Partisi'nin yılmaz bir savaşçısıydı. Ölünceye dek, ömrünün mücadele dolu 40 yılını TKP saflarında, halkın ekmeğine göz koyanlara karşı savaş ateşleri içinde geçirdi. TKP Merkez Komitesi üyesiydi, öyle öldü.

Nâzım Hikmet, tüm yaşamını işçi sınıfı dâvasına adadı. O hem evrensel, hem de ulusaldı. Ünlü Sovyet ozanı Smelyakov'un "Nâzım" şiirinde dediği gibi:

"Hem ruhta, mizaçta, hem de kafada
Varlığının her telinde
Bir enternasyonalistti o"

Madrid kapılarında Franco faşistlerine karşı İspanyol cumhuriyetçilerinin ölüm-kalım destanını yazarken, yüreği hem Sibirya'da Kolçak'ı yenenler, hem de Dumlupınar'da yatanlarla birlikte çarpar.

Bir yandan Mussolini faşistlerine karşı çarpışan Taranta Babu'yu kucaklar Nâzım. Bir yandan Küba'da şeker kamışı kesen emekçilere okur şiirlerini gür sesiyle. Ve seslenir Süveyş Kanalı'nı emperyalistlerden kurtarmak için dövüşen Mısırlı kardeşlerimize:

"Bu zırhlıları, bu orduları tanırım,
benim de sularıma girdiler,
benim de toprağıma asker çıkardılar geceleyin.
Kanıma susamıştılar
Çalmak istiyorlardı gözlerimin nurunu
hünerini ellerimin.
Döktük denize onları
1922'ydi yıllardan.."

Uluslararası Barış Ödülü'nü alan Nâzım Hikmet 1951 Dünya Gençlik Festivali'nin onur konuğuydu. Barış için savaştı hep. "Bulutlar adam öldürmesin", "çocuklar şeker yiyebilsin" diye.

Iraklı ozan Abdülvahap el-Bayati onu yazdı, Yunanlı Yanis Ritzos ona seslendi zındandan. Aragon, Ehrenburg ve daha niceleri onun özgürlüğüne kavuşması için mücadele ettiler.

Şilili ünlü ozan Pablo Neruda, 6 devrimci için yazdığı "İsimler" adlı şiirinde, "Nâzım, bir orman gibi gür sesli türkücü, yiğit kişi, yoldaş" diye seslendi ona. "İsimleri kubbelerden kayıp gitmeyecek" dedi.

Nasıl dün tütün işçisi komünist Baba Haydar mücadelede son nefesini onun bir dizesiyle verdiyse, bugün de halkımızın emperyalizme, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı yürüttüğü savaşta canlı, dipdiri yaşıyor Nâzım Hikmet. Türkeş'in faşist çakallarının kıydığı gencecik Şahin Aydın'ın cenazesinde, İstanbul meydanlarında, işçilerimizin, gençliğin, tüm yurtseverlerin bir savaş silâhı, bir mücadele bayrağıdır ölümsüz Nâzım Hikmet:

DAHA GÜN O GÜN DEĞİL, DERLENİP DURULMESİN BAYRAKLAR
DİNLEYİN, DUYDUĞUNUZ ÇAKALLARIN ULUMASIDIR.
SAFLARI SIKLAŞTIRIN ÇOCUKLAR,
BU KAVGA FAŞİZME KARŞI, BU KAVGA HÜRRİYET KAVGASIDIR.

Nazım

(20 Ocak 1902 - 3 Haziran 1963)

Dünya kadınlar yılı

Eşit işe eşit ücret
Ana ve çocuk sağlığı güvenliği
Eğitim, iş ve fırsat eşitliği

Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu'nun önayak olmasıyla, Birleşmiş Milletler Örgütü, 1975 yılını bütün dünyada kadınlar yılı ilân etti.

Kadınların eşitliği, Birleşmiş Milletler Yasası ve İnsan Hakları Bildirisi'nin ana ilkelerinden biridir.

Ne var ki, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Waldheim'ın da belirttiği gibi, dünyanın birçok ülkesinde kadınlar hâlâ eziliyor, horlanıyor, bir kat daha sömürüye uğruyor.

Emperyalist ülkelerde kadınların okuma ve iş olanakları sınırlı. Kadınların çoğunluğu temizlik, belli büro ve hastane işleri yapma durumunda bırakılıyor. Toplumsal hayatta ilerleme yolları kadın nüfusun çoğunluğuna tıkalı tutuluyor. Eşit işe eşit ücret ödenmiyor. Aynı işi yapan kadın, erkeğin ücretinin yarısından biraz fazlasını alabiliyor. Doğum yapan kadın çokçası aynı işe alınmıyor. Bu ülkelerde yaygın bir kadın ticareti ve bundan milyonlar, milyarlar vuran gangster şebekeleri var.

Emperyalizme bağımlı ülkelerde kadınların durumu daha da kötü. Dünyada okuma yazma bilmeyen 800 milyon insanın çoğu kadın.

Yurdumuzda da sömürü düzeni kadınlarımızı katmerli eziyor. Kadın nüfusumuzun yüzde 65'i okuma yazma hakkından bile yoksun bırakılmış. Hele derebeylik ilişkilerinin olduğu bölgelerde kadınlarımız tam bir kölelik düzeni içinde kan ağlıyor.

Gebelik, doğum, loğusalık, ana ve çocuk sağlığı konusunda hiçbir güvence yok. Başlık sistemi hâlâ yaygın. Çok kadınla evlenme gibi ortaçağ kalıntıları hâlâ sürüyor. 1975 Türkiyesinde Başbakanlık mevkiine tepeden inme gelen bir Profesör, hiç yüzü kızarmadan çok kadınla evlenmeyi haklı göstermeye çabalıyor.

Kadınların sömürüsü, kapitalist düzenin, dışa bağımlı bozuk düzenin bir sonucudur. Sosyalist ülkelerde kadın hakları çoktan hayata geçti. Kadınlar; bilimde, kültür ve sanatta, toplumsal hayatın her alanında erkekle eşit, onunla yanyana, omuz omuza başarıdan başarıya koşuyorlar.

Kadınların eşitliği konusu sadece kadınlara özgü bir sorun değildir. Bütün toplumu ilgilendirir. Kadın hakları için mücadele, genel demokratik mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Bütün örgütler, sendikalar, gençlik kuruluşları, meslek odaları bu yolda mücadeleye girmeli, bu mücadeleyi hızlandırmalıdırlar.

1975 dünya kadınlar yılı, yurdumuz kadınlarına ve hepimize kutlu olsun! Mücadele ve başarı yılı olsun!

KADINLARIMIZ - BU ÇİLE BİR GÜN BİTECEK MUHAKKAK

İŞÇİ GÖZÜYLE

Yılmaz Akın

Ordu üzerine

Devrimci harekette ordu önemli bir konudur. İhmale gelmez. Üzerinde yeterince durmak gerekir.

Kimileri var, orduyu toptan gerici sayar. Onu hepten düşman safına iter. Bu görüş yanlıştır. İşçi sınıfı hareketine zarar verir. Çünkü işçi sınıfını dostlarından, yandaşlarından koparır. Onu yalnızlığa iter.

Kimileri ise sırf ordudaki bâzı kesimlere bel bağlar. Asker-sivil aydın, der. Gerisine gözünü kapar. Bu görüş de yanlıştır. Çünkü gerçek kurtuluşa işçi sınıfı önderliğinde varılacağını inkâr eder. Burjuvazinin peşine takılır.

Her iki görüş de hayattan uzaktır. Gerçeklerden kopuktur. İşçi sınıfı hareketinin birliğini bozar. Yanlış hedefler gösterir. Harekete zarar verir. Bu bakımdan, devrimcilik maskesi altında ortaya çıkan bu görüşlerle mücadele şarttır.

Yurdumuzda ordunun çoğunluğu işçiler, köylülerdir. Erler, assubaylar, subaylardır. Asker üniformalı halk çocuğudur.

Ne var ki, emperyalistler, yerli işbirlikçiler ordunun üst kademelerini türlü yollarla kendilerine bağladılar. Orduyu işçi sınıfına, halka karşı kullandılar, kullanıyorlar. OYAK'ı kurarak paşaları, bâzı subayları midelerinden satın aldılar. Yurtsever subayları sık sık ordudan uzaklaştırdılar.

Ordunun tepesine çöreklenmiş bir kısım paşalarla, Sancar takımıyla erler, assubaylar ve subayların çoğunluğu bir tutulamaz.

Dünya devrimci hareketinde de bu böyle oldu. Böyle oluyor. Sosyalist ülkelerde işçi sınıfı iktidara ordudaki halk çocuklarını, yurtsever güçleri devrim saflarına kazanarak geldi. Daha dün Portekiz ' de 48 yıllık faşizmin yıkılmasında da komünist, sosyalist ve ileri düşünceli ordu mensuplarının önemli payı oldu.

Orduda da sınıf mücadelesi yürüyor. Savaş sürüyor.

Silâhları yurdu NATO'ya peşkeş çekenlere, orduyu Amerika'ya kıskıvrak bağlayanlara çevirmek gerek. Namlunun ucunu emperyalistlere, işbirlikçi hainlere, OYAK'çı paşalara, Sancarlara döndürmek gerek.

KAPİTALİZM ÇÖKÜYOR SOSYALİZM GELİŞİYOR

CEVAT İSMAİL
TÜRKİYE'DEN YAZIYOR

İşçi arkadaşlar;
Öğrenci kardeşler,

Görüyoruz: Büyük burjuvazi ve yamakları, ülkemizi artık sıkıyönetimsiz, baskı metodlarına açıkça başvurmaksızın yönetemiyor. Burjuvazinin içinde çırpındığı bataklık, gittikçe derinleşiyor. Ekonomik, politik ve sosyal bunalımlar yeni boyutlar alıyor.

İşbirlikçi burjuvazi ve yamakları hergün yeni kumpaslar peşinde koşuyor; "türlü çeşitli" "Milliyetçi Cephe"ler kuruyorlar. Güçlerini politik arenada birleştirmeye çalışıyorlar.

Fakat, bütün bu çabaları, onları, içinde debelendikleri çukurdan çıkarmaya yetmiyor. Bunun için bir yandan da terörü hazlandırıyor, halk çocuklarını arkadan kurşunlamak, grevleri kanla bastırmak yoluna gidiyorlar.

Öteki kapitalist ülkelerde durum daha "iç açıcı" mıdır? İngiltere'yi alalım. Enerji bunalımı, para krizi, bunlar nedir? Binlerce işçinin işlerinden atılması, yabancı işçilere "ikinci sınıf insan" muamelesi yapılması, işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının parçalanmak istenmesi neden?

Cevap tektir: Kapitalizm, yani insanın insana kulluğu, ücret köleliği demek olan bu sistem artık çöküyor. Kapitalistler, büyük patronlar ise, bu tarihi akışa karşı direnmek, sömürüyü sürdürmek istiyor.

Yakınlarda Sovyetler Birliği'nde dikkatimizi çeken bir toplantı yapıldı. Bu toplantıda Sovyet ekonomisinin 1974 yılına ait gelişimi bir kez daha gözler önüne serildi ve 1975 yılındaki gelişme yolları görüşüldü. Sanayi üretimi, çalışanların ücretleri, emekçilerin sosyal ve kültürel düzeyleri, ülke vatandaşlarının emrindeki sağlık imkânları, vb., 1975 yılında daha da geliştiriliyor, daha da artıyor. Buna karşılık, tüketim mallarının fiyatlarında herhangi bir artış, yani kapitalist ülkeler halklarının korkunç kâbusu olan zamlar diye birşeyi Sovyet ekonomisi uzun yıllardır tanımıyor. Bu yüzden ücretlerdeki artış, sosyalist düzende, kapitalist ülkelerde olduğu gibi zamlarla, vergilerle geri gitmiyor.

İşte her iki sistem de karşımızda!

Ve şüphesiz ki, biz çalışanlar, sömürünün yanında saf tutmayacağız. Biz, sosyalizmin, sosyalizme geçişin yanında saf tutuyoruz. Barış, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine katılıyoruz.

Bu yolda, Avrupa'da çalışan ve okuyan kardeşlerimizin bir Barış ve Özgürlük Komitesi kurmalarını ve çalışmalarını kıvançla karşılıyoruz.

Bizce Avrupadaki arkadaşlarımızın âcil bir görevi daha var: Seçimlere hazırlanmak.

Hep biliriz ki, Avrupa'daki işçilerimize bir "döviz makinesi" gözüyle bakan burjuva hükûmetler, seçimlerde onların görüşünü hesaba katmaktan hiç hoşlanmıyor. Neden? Orada Avrupalı sınıf kardeşleri ile tanışmışlar, sınıf mücadelesinin ta göbeğinde onlarla birlikte yer almışlardır.

Bu durumda, onların oyları elbette kapitalist düzenin yararına olmayacaktır. Burjuvazi bunu seziyor.

Bunun için Avrupa'daki kardeşlerimizin de seçimlere katılmasını sağlama yolunda Komiteler kurarak, bu yolda çalışmaları hazlandırmalıyız.

Fakat şu içinde bulunduğumuz ortamda yani 141, 142, 146 gibi faşist maddeler varken, işçi sınıfının gerçek partisi TKP'ye legal çalışma olanağı sağlanmamışken, baskı ve terör alabildiğine sürerken, faşist kalıntısı Irmak hükûmeti "iş" başındayken seçimin herşeyi düzelteceğine inanmak tabii ki hayal olacaktır.

İşçi sınıfı, emekçi yığınları, tüm ilerici güçler bugün halktan yana, demokratik bir hükûmetin işbaşına gelmesini istiyor. Bu yolda mücadele yürütüyorlar.

Seçimler bu yolda yeni olanaklar açabilir. Ancak sıkıyönetim faşizmine karşı çıkmış demokratik güçlerden bir hükûmet oluşturulmalı ve bu hükûmet demokratik bir ortamda seçimleri yenilemelidir.

Yolumuz aydınlatılmış, görevimiz ortada!

Haydi İleri!

JANDARMALAR 18 KÖYLÜYÜ KURŞUNA DİZDİ

Geçen ay güney sınırlarımızda 18 yurttaşımız kaçakçılık iddiasıyla sorgusuz-sualsiz kurşunlanarak öldürüldü.

Bu konuda 12 CHP milletvekili meclis araştırması açılmasını istedi.

İşte 20. yüzyıl Türkiyesinde can güvenliği!

İSTANBUL 22 ARALIK 1974 – "FAŞİZM GEÇEMEZ"

Faşist sürüler

(Başı 1. sayfada)

sürdüler. Savcı Nejat Büyüköztürk çantayı teslim aldı. Hemen ardından rapor olarak ortadan çekildi.

Şahin Aydın'la birlikte Muzaffer Salman adındaki öğrenci de saldırıya uğradı. Polis Muzaffer Salman'ı görgü tanığı olarak aldı. Sonra cinayeti üzerine alması için işkence yaptı.

İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi öğrencileri, yayınladıkları bildiride polisin faşist saldırganlarla işbirliği yaptığını yazdılar. Kendilerini savunmak zorunda kalan öğrencilerin tutuklandığını belirttiler.
Faşistlerin cinayetlerini protesto için İstanbul'da düzenlenen yürüyüşü polis önlemeye kalktı. Panzer tanklarıyla, canavar düdükleriyle yürüyüşe katılanları yıldırmaya çalıştı. Tehditler savurdu. Haliç köprülerinin dubalarını birbirinden ayırdı. İki yakadan gelen yürüyüşçülerin birleşmesine engel oldu.

Faşizm lânetlendi

Çeşitli sendikalar, gençlik ve öğrenci örgütleri, CHP Gençlik Kolları, meslek odaları, Türkiye Komünist Partisi ve çeşitli siyasî kuruluşlar faşist saldırganlıkları şiddetle protesto ettiler. Ülkü Ocakları'nın kapatılmasını istediler. İstanbul Toptaşı Cezaevi'ndeki siyasî tutuklular açlık grevine başladılar.

İstanbul'da yapılan yürüyüşe, Şahin Aydın'ın cenazesinin Gaziantep'e gönderilmesi sırasında düzenlenen törene binlerce kişi katıldı. "Kahrolsun emperyalizm", "Kahrolsun Amerika", "Faşist Türkeş" sesleri meydanları inletti.

Faşizme karşı mücadelede, bütün demokratik güçler büyük bir olgunluk içinde hareket ettiler. Saldırganların, polisin, çeşitli kışkırtmacıların oyunlarına gelmediler. Gençlik ve öğrenciler, bütün yurtseverler, demokratlar işçi sınıfımızla bağ ve dayanışmalarını güçlendirdiler. İşçi sınıfının etrafında daha bir kenetlenmeye başladılar.

Faşist Türkeş'le birlikte Demirel, Feyzioğlu ve Erbakan'ın "İhanet Cephesi" yurdu yeni felâketlere sürüklemek için her yola başvuruyor. NATO'cu Genel Kurmay Başkanı Sancar, Yeni Yıl Mesajı'nda 12 Mart faşist tipi bir rejim kurma tehditleri savuruyor.

İhanet Cephesi'ne karşı Ulusal Demokratik Cephe

Emperyalizme, onun çıplak zorbalık düzeni olan faşizme karşı işçi sınıfımızın, köylülerin, orta tabakaların, yurtsever aydın ve subayların, gençliğin, bütün demokrat, sosyal demokrat, sosyalist ve komünistlerin ulusal demokratik cephede eylem birliği günümüzün âcil sorunudur.

Bu yolda Sıkı Yönetim terörüne katılmamış namuslu, demokrat kişilerden oluşan geçici bir hükûmet kurulmalıdır. Sıkı Yönetim kaldırılmalıdır. Türkiye Komünist Partisi'ne serbest çalışma hakkı tanınmalıdır.

Böyle bir ortamda seçimlere gidilmelidir.

Emperyalizmin, faşizmin ve tüm gericiliğin kanlı plânlarını bozalım.

Faşizmle savaş

(Başı 1. sayfada)

lar Amerika'dan, NATO'dan ayrılamaz.

Hedefi işçi sınıfı görüyor gösteriyor. Diğer demokratik güçler bu hedefe doğru işçi sınıfıyla birlikte yürümek zorundadır. Sosyal Demokratlar, CHP bunu görmek zorundadır.

Emperyalizmden söz etmeden faşizme karşı çağrı yapanlar da var. Bunlar hedef şaşırtır. Bunlarla mücadele etmek, doğruyu göstermek gerek.

FRANSA'DA TÜRKİYELİ İŞÇİLER ÖRGÜTLENİYOR

Orleans şehrinde direniş

Fransa'da çalışan Türkiyeli işçiler sendikaların önderliğinde birleşerek haklarını arıyorlar. Yeni haklar kazanıyorlar.

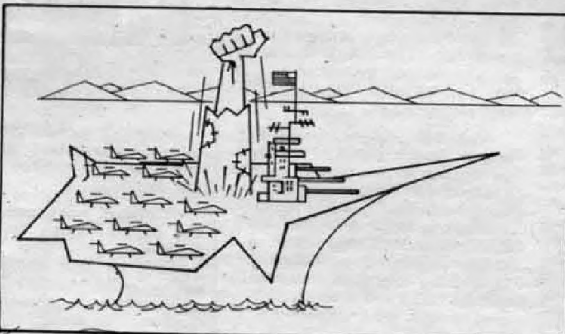
Bunun en yeni örneğini Orleans şehrindeki işçi kardeşlerimiz verdi. İşverenin 2 yıldır sahtekârlık yaparak ücretleri düşük ödediğini öğrenen işçiler örgütlendiler. Direnişe geçtiler. Bu direnişe Fransa'nın en büyük sendikası C.G.T. önderlik etti. Mücadele sonunda saat ücretlerinde 50 santim ile 1 frank arası (5p–10p arası) bir artış sağlandı.

Direnişi yapan işçiler T.E.C. ve Dalla Vera inşaat şirketinin çeşitli işyerlerinde çalışıyorlardı. İlk direniş, inşaat malzemesi yapan La Source fabrikasında oldu. Bunu diğer işçilerin direnişi izledi.

Durumun kendisi için kötüye gittiğini anlayan işveren istenenleri kabul etmek zorunda kaldı. Mücadele sırasında patrona uşaklık edenler de oldu. Bunlar da cezalarını buldular. 1 kuruş zam alamadılar.

Fransa'da işçilerimiz çok kötü şartlarda çalışıyor. Barakalarda, ağır şartlarda yaşıyorlar. Orleans'daki kardeşlerimiz bu şartlara karşı mücadelenin gereğini bugün daha iyi görüyorlar.

Bu mücadele ve kazanılan hak Orleans'daki işçilerin örgütlenmesine güç katacaktır.

DİKİM İŞÇİLERİ

(Başı 1. sayfada)

Tek tek veya küçük gruplar halinde sorunlarımızı çözemeyiz. Patronlara karşı bütün işçiler mutlaka birleşmeliyiz. Haklarımızı nasıl savunacağımızı, nasıl mücadele edeceğimizi hep birlikte kararlaştırmalıyız. Sendikalaşmayı hızlandırmalıyız."

FERIS'TE İŞÇİLER İŞİ TERKETTİ

Bu arada Aralık başında başarılı bir greve sahne olan Feris dikimevinde yeni olaylar çıktı. İşçilerin kararlı mücadelesi karşısında gerileyen işveren yeni oyunlar denedi. Ütücülük yapan grev kırıcısı bir faşist eliyle çeşitli tahrikler yaptırdı. Üç işçiyi tazminat vererek işten çıkarmak istedi. İşçileri bölerim, işlerimi yürütürüm diye düşündü. Fakat bu çabaları boşa gitti. İşçiler, "birimize yapılanı hepimize yapılmış sayarız" dediler. Toptan işi terkettiler. Şimdi Feris fabrikasında işçi düşmanları, hainlerden başka kimse çalışmıyor. Londra'daki bütün namuslu işçiler Feris'i boykot ediyorlar.

ECEVİT'İN KIBRIS

(Başı 1.'de)

ğini gösteriyor.

Ecevit'in Sosyal Demokrasisi Kıbrıs konusunda halkların çıkarlarına karşı cephe almıştır. Çünkü adanın ikiye bölünmesini savunmak ve bunu silâh zoruyla dayatmak emperyalizmin planını uygulamaktır. Halk düşmanı bir tutumdur.

Ecevit 20 Temmuz sabahı amacının "Kıbrıs'ta Samson darbesinin bozduğu Anayasal düzeni yeniden kurmak" olduğunu söyledi. Makarios'un meşru yönetimini savunduğunu söyledi. Bu gerçekleşince askerler çekilmelidir, dedi. Şimdi tam tersini söylüyor. Halka ihanet ediyor. Faşist kaatil Denktaş'ın konuğu oluyor.

Ecevit'in Kıbrıs gezisi çirkin politika oldu. CHP içinde, halk arasında bu gerçekleri görenler çoktur.

İŞÇİ BİRLİĞİ

Frankfurt
TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ
Yayın Organıdır

İŞÇİNİN SESİ . . . . 15 Günlük İşçi Gazetesi
SAHİBİ . . . . İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
. . . . . . (Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonuna bağlıdır)
YAZIŞMA ADRESİ . . . . 56 Mansfield Rd., ILFORD, ESSEX, ENGLAND
MASRAFI 10p. . . . . Yıllık Abone: 4£ (sterlin). (Almanya için 40 DM)